

وظایف نهادها و تشکلات در رفع مشکلات مردم

به بهانه ی فصل ثبت نام مدارس

دکتر علی مدد نوری، نویسنده و پژوهشگر مسائل اجتماعی و عضو کانون نویسندگان ایران

در یکی از نقاط مرکزی شهر شیراز روبروی در اصلی مدرسه ای ایستادم. زنگ مدرسه نالید. ناله هایش رنگ و بوی وداع می داد. روزهای آخر خرداد ماه گروهی از دانش آموزان در جلوی در اصلی مدرسه در زیر سایه دل انگیز چند نارون پیرا یکدیگر بحث و جدل می کردند. درختان سایه های خود را بی منت به آن ها هدیه می دادند. ناگهان ناظم مدرسه از راه رسید و بچه ها را به کلاس دعوت نمود. از نگاه هایشان پیدا بود که قصد رفتن به کلاس تقویتی و فوق برنامه را ندارند. یکی از آن ها روزنامه ای را از جیب بیرون آورد و گفت: "آقا اجازه! در این روزنامه نوشته که طبق اصل سی ام قانون اساسی تحصیلات تا پایان دوره متوسطه رایگان است، پس چرا ما هیچ اثری از مدارس رایگان را نمی بینیم؟ ناظم مدرسه در حالی که متعجبانه به او خیره شده بود اندکی سیبل پر پشتش را تائب داد و گفت: "بچه جان! حرف های گنده تر از دهانت میزنی! این فصولها به تو نیامده! اما دانش آموز که اسمش را همین بود باقیافه حق به جانبی گفت: "آقا ناظم! اتفاقاً این از جمله مسائلی است که دقیقاً به ما دانش آموزان مربوط می شود. با تشریح آقای ناظم راجع به عقب نشینی کرد روزنامه را به دوست دیگرش سپرد. روزنامه دست به دست در بین دانش آموزان می گشت تا این که از قضا به دست شلوغ ترین دانش آموز کلاس نیما رسید. آقا ناظم تا چشمش به نیما افتاد جلو آمد و با عصبانیت گفت: "باز روزنامه به مدرسه آوردی و معرکه گرفتی؟! در حالی که شاهد گفت و گوی آنها بودم. جرقه ای به ذهنم رسید که به عنوان یک فرهنگی نویسنده و پژوهشگر مسائل اجتماعی مطالبی را در مورد ثبت نام دانش آموزان شهریه مدارس دولتی و غیرانتفاعی، کلاس های تقویتی و فوق برنامه و... که این روزها از آسیب های مهم نظام آموزشی کشور ما محسوب می شود قلم بزنم باشد که اندکی از دین خود را نسبت به مردم و آموزش و پرورش کشورم ادا نمایم. علامت سؤال های زیادی در ذهنم مطرح شد شبیه سؤالی که در ذهن راجع به مطرح بود بنابراین تصمیم گرفتم باز هم به مدارس دیگری مراجعه نمایم تا از نزدیک مشکلات آموزشی را بررسی کنم. فصل تابستان از راه رسید. داغی تابستان خیر از روزهای داغ ثبت نام می داد. آفتاب داغ تابستان داغی بازار ثبت نام را دو چندان می کرد. صورت های خیس عرق والدین و دست و پاهای لرزان آن ها گواه یک نوع تنوش خاطر و دلهره ی زیر پوستی ثبت نام دانش آموزان است. با خود گفتم راستی این هم مصیبتی است و حکایت عجیبی دارد! خانمی دست بچه اش را گرفته بود و به او می گفت: "چه قدر گفتم درس بخوان! حالا با این معدل کم کجا ثبت نامت می کنند؟! آدرس منزل ما هم که به این مدرسه

نمی خورد، تکلیف چیست؟" در فصل پر مشقت ثبت نام سؤال مشترکی که ذهن همه ی والدین را درگیر می کند این است که فرزندم را کجا ثبت نام کنم که آینده ای درخشان داشته باشد؟ تنها با دوندگی تابستانی می توان ما را تمنت ثبت نام را به پایان رساند و آسوده خاطر منتظر ماه مهر، ماهی که با مهر و علم توأم است، ماند. اگر پای درد دل والدین بنشینیم عوامل مختلفی را باعث مشکلات و بفرنج و پیچیده ی امر ثبت نام می دانند. عواملی نظیر جا به جایی منطقه ای، عدم مطابقت آدرس منزل با مدرسه ی مورد تقاضا، معدل پایین دانش آموز، ظرفیت بیش از حد کلاس ها، شکایت های مربوط به شهریه و... که حکایت آن مشنوی هفت من کاغذ است. شاید این جمله ی معروف را بارها و بارها از مسئولان و دست اندرکاران آموزش و پرورش شنیده اید که همه ساله در فصل ثبت نام از رسانه های جمعی به ویژه صدا و سیما پخش می شود: "مدارس حق در یافت هیچ گونه وجهی از دانش آموزان را ندارند." اما اگر تمام در و دیوارهای شهرهم بلندگو شود و این جمله را با صدای بلند بارها و بارها تکرار نماید دیگر کسی به آن توجهی نمی کند. باور کردنش حتی برای انسان های زودباور و ساده لوح هم دشوار است. به اعتقاد نگارنده آموزش و پرورش با بیان این گونه جملات فقط مهربی اعتمادی و تظاهر و بد قولی را به پیکره ی عظیم خود و کارکنانش می زند. دیگر خواهی چه! انصاری... انصاری و خواهی چه! حافظ شیرازی هم که مدت هاست در دل زمین آرام گرفته اند چنین جملاتی را باور نمی کنند. دیگر گوش شنوایی نیست که ناله ها و شکوه های صدها و بلکه هزاران والدین آسیده سر و پریشان احوال که جبر زمان بی رحمانه آن ها را خرد کرده و در مازهای پر پیچ و خم ثبت نام سرگردان کرده، بشنود. در کلان شهر شیراز نهادها و تشکلاتی که باید رسانه ی مردم باشند و از حقوق آن ها دفاع نمایند در لاک خود خیزیده اند. این در حالی است که در کلان شهرهایی مثل تهران و اصفهان و مشهد تشکلاتی که مدتی وابسته به فرهنگیان در نزد مردم محبوبیت بالایی دارند زیرا نه فقط فرهنگیان را بلکه توده ی مردم را از خود می دانند و در جهت دفاع از حقوق حقه ی مردم اقداماتی اساسی را انجام می دهند. در آن جا و بسیاری از شهرهای دیگر تشکلاتی که مدتی وابسته به فرهنگیان همواره بیدار و هوشیارند ولی در فارس و به ویژه در شیراز از نوع دیگری است. اگر

در موارد معدودی هم صدایشان در جهت دفاع از مردم و حقوق فرهنگیان بلند شده بعد از بده و بستان های اداری و سازمانی و اشغال پست هایی در حد مدیریت یک مدرسه و یا فراتر از آن وظیفه ی خطیر خود را فراموش کرده اند. به جای آن که مدافع حقوق فرهنگیان و مردم و پیگیر خواسته های به حق آنان در امورات آموزشی و پرورشی و شغلی باشند بیشتر مسائل سیاسی را وجهه ی همت خود قرار داده اند غافل از آن که رضایت مردم و خیل عظیم فرهنگیان در نزد خداوند بزرگ ارزشی بس والاتر دارد زیرا به قول شاعر: قدی که بهر خدمت مردم علم کنی بهتر ز قامتی که به محراب خم کنی

عبادت به جز خدمت خلق نیست به تسبیح و سجاده و تلق نیست کافیت به میان مردم و فرهنگیان بروی و پای درد دل آن ها بنشین تا از میزان

محبوبیت این گونه تشکلات ها آگاه شوی. حتی بسیاری از فرهنگیان هم از فلسفه ی وجودی و اهداف و اقدامات این گونه تشکلات ها هیچ اطلاعی ندارند. گویی حکایت غم انگیز ثبت نام دانش آموزان میزان دریافت شهریه ها در مدارس دولتی و غیر انتفاعی از مهد کودک گرفته تا پیش دانشگاهی، تبعیض مدارس در برخورداری از امکانات آموزشی، ظرفیت غیر متعارف کلاس ها و اخیراً وضعیت پست بندی معلمان به ویژه در مقطع متوسطه و مازاد شدن خیل کثیری از آن ها و... قابل پیگیری و اظهار نظر نیست بلکه آن ها به قول خودشان به دنبال موضوعات داغ تر و با کلاس تر و به روزتری هستند که در مورد آن اظهار نظر نمایند. در شرایطی که در بسیاری از کشورهای دنیا امر ثبت نام دانش آموزان به صورت کاملاً خودکار و در حداقل زمان و با حداقل

هزینه انجام می شود والدین از این بابت هیچ نگرانی ندارند، امر ثبت نام در مدارس کشور ما آن قدر مشکل و پیچیده است که در مدارس ستادی تحت عنوان ستاد ثبت نام تشکیل می شود. همانندی نام ستاد برای امر ساده ای مانند ثبت نام دانش آموزان در مدرسه انسان را به یاد تشکیل ستاد بحران در شرایط ویژه می اندازد و ساختارهای عرضی و طولی در جهت تحقق اهداف آن شکل گرفته است. آیا تشکلات های مدنی و سازمان های مردم نهاد نمی توانند کار ثبت نام دانش آموزان را نهادینه کنند و آموزش و پرورش را در این کار یاری نمایند به گونه ای که این امر به شکل یک مسأله ی زشت و ناپسند جلوه نکند و هر سال شکل بحران را به خود نگیرد؟ مگر ما تنها کشوری هستیم که کار ثبت نام مدارس را انجام می دهیم؟! پس چرا موضوع دریافت شهریه ی مدارس و دیگر مسائل مرتبط به آن هر ساله آغاز ارتباط خانه و مدرسه را تلخ کرده و چالش برانگیز شده است تا حدی که یکی از رؤسای آموزش و پرورش این گونه تهدید آمیز گفته: "دریافت وجه در هنگام ثبت نام را با بازرسی نا محسوس و با استفاده از بیست بازرس در دستور کار قرار می دهیم. آنگاه ماجرای ثبت نام در مدارس کشور ماجرای مبارزه با گروه های مافیایی است و چنان بیان می شود که گویی موفق شدن در یک ثبت نام عبور از هفت خان رستم است! با وجود این همه کارشناس و متخصص در آموزش و پرورش پس چرا این گونه معضلات قصه ای تکراری است؟ نمی دانیم اسمش را چه بگذاریم. حق ثبت نام، شهریه، رشوه، یا هر چیز دیگری که به ذهن ما نمی رسد. هر چه هست ماجرای تکراری و تمام نشدنی است که در تضاد آشکار با اصل سی ام قانون اساسی و منافع توده ی ملت است. در حالی که دبیر ستاد نظارت بر ثبت نام آموزش و پرورش صراحتاً تأکید می کند چیزی به نام شهریه در زمان ثبت نام برای مدارس دولتی وجود ندارد فقط پول کتاب + پول بیمه) تنها فرمول شهریه ی ثبت نام مدارس دولتی است، عملاً هیچ مدرسه ای را در هیچ کجای کشور نمی توان یافت که به هنگام ثبت نام دانش آموزان از آن ها شهریه ای را مطالبه نکنند. همه ی ما نیک می دانیم که بزرگ ترین سرمایه ی این کشور که همان آینده سازان این مرز و بوم هستند در اختیار آموزش و پرورش است و اگر آموزش و پرورش در پاسداری از این گوهرهای گران بها غفلت نماید، گناهی نابخشودنی مرتکب شده که هزینه ی سنگینی را به کل جامعه تحمیل می کند و جبران آن غیر ممکن است. اعتقاد جدی نگارنده بر آن است که شعار "پیشگیری بهتر از درمان است" باید در آموزش و پرورش نهادینه گردد. نوسازی مجموعه ی بزرگ آموزش و پرورش از جهات ساختار سازمانی، نوع تفکرات حاکم بر آن، طراحی سیستم های آموزشی کارآمد و منطبق بر الگوهای ایرانی-اسلامی، ایجاد انگیزه در معلمان و مشارکت دادن خانواده ها در فرایند آموزش و پرورش باید در دستور کار سیاست گزاران این عرصه قرار گیرد. در این راستا نقش تشکلات های مدنی و مردمی می تواند بسیار سازنده و کارگشا باشد. به امید روزی که در شهرزبا و ادب پرور شیراز شاهد باشیم که نهادها و تشکلات های مدنی در جهت کم کردن مشکلات و مسائل آموزش و پرورش و به تبع آن مشکلات مردم گام های مؤثری را بردارند تا در سال ۹۴ شاهد مهری آکنده از مهربانی و عشق و علم پروری باشیم. ایام به کامتان باد!

پذیرش دانشجو در مقطع کاردانی پیوسته بدون کنکور

دانشکده فنی و حرفه ای سما واحد کازرون

وابسته به دانشگاه آزاد اسلامی

دانشکده فنی و حرفه ای سما واحد کازرون، امکاناتی را فراهم نموده است که کلیه دیپلمه های نظام قدیم و نظام جدید دبیرستانی و هنرستانی کلیه رشته های تحصیلی (ریاضی فیزیک - تجربی - انسانی و تمامی رشته های فنی و حرفه ای و کاردانش) بدون گذراندن دوره پیش دانشگاهی و بدون کارت پایان خدمت بتوانند در هر کدام از رشته های دانشکده، به شرح ذیل، بنا به علاقه ثبت نام و ادامه تحصیل دهند:

گرافیک - مکانیک خودرو - ساختمان - حسابداری - تربیت بدنی

نقشه کشی معماری - کامپیوتر - الکتروتکنیک

ساخت تولید گرایش ماشین افزار - الکترونیک

با توجه به محدودیت مهلت ثبت نام، داوطلبان بایستی سریعاً جهت ثبت نام به آدرس اینترنتی www.azmoon.org بخش ثبت نام دوره کاردانی پیوسته بدون آزمون نیمسال اول سال تحصیلی ۹۵-۹۴ مراجعه نمایند.

داوطلبان می توانند جهت مشاوره و کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفنهای ۴۲۲۴۳۴۵۷ - ۴۲۲۳۷۸۴۲ - ۴۲۲۴۳۴۶۶ - ۰۷۱ داخلی یک مدیریت کلاسها تماس حاصل نمایند.

روابط عمومی دانشکده فنی و حرفه ای سما واحد کازرون